

Mindörökké

Eljöttem hozzád. Másodjára. Azt hitted a ti szerelmetek megbonthatatlan. Semmit sem sejtettél, apró jeleket sem mutatott. Apa gürizett, hogy ne szenvedjünk majd hiányt. Vagyis azt mondta. Aznap neked egész napos vizsgálatra kellett menned. Elmaradt, másnapra tették. Rohantál haza, hogy kettesben lehessetek. Ő előünnepelt a barátnőddel. Nem asztalnál. Az ágyban. Abban. A hangok elnyomták az érkezésed zaját. Elmenekültél a Duna-partra, ahol megismerkedtetek. A kő aznap is a zsebedben lapult. Az egyik, a másik apánál. Mindkettőre rá lett vésve: mindörökké. Bementél a vízbe. Úszni nem tudtál. Nem is akartál. Tudtad, hogy mély. A horgász nem csak a csalira figyelt. Látta, ahogy süllyedsz. Kiemelt, tanult újraélesztést. Mindhiába. Sok vizet nyeltél. A mentőben letakarták az arcodat. A többi testrészt szabadon hagyták. A hasadat ultrahangozták. Műtőt kértek.

Felsírtam. A kórházban. Császár után. Téged érzésteleníteni sem kellett. Nem éreztél semmit. Apa egyedül fogott a karjába. Születés után temetés. A hamvaidat oda szórták, ahonnan kiemeltek. Apa egyedül nevelt fel, azóta rajta kívül senki más nem feküdt abban az ágyban. A követ átfúratta, láncra tette. Azóta a nyakán lóg. Talán így bünteti magát. Ez tabu, vagyis ez is. Sokáig nem tudtam, miért nincs anyám. A szomszéd elkotyogta. Addig apa azt mondta, a szülőágyon haltál meg. Ő hazudott, te elhagytál. A pszichológus szerint trauma. Évekig jártam. Férfival sokáig nem. Félttem, hogy őt is az ágyban találom. Mással. Egyszer az Ámor nyila mégis eltalált. Terápia sem kellett már. Boldogok voltunk. Vagyis csak félig. Hárman, vagy négyen akartunk lenni. Ketten maradtunk. Nem rajtunk múlt. Egészségesek voltunk. Testileg. Újabb terápia. Keményebb volt, mint gyerekként. Félttem az anyaságtól, legfőképp magamtól. Éveken keresztül. A férjem miatt nem adtam fel. Nem hazudott, nem hagyott el. A terápia sikeres lett.

Boldog vagyok. Teljes az életem. Pedig sokan ijesztgettek. "Úgy fogsz járni, mint anyád!" Apám félt. Maga miatt. "Mi lesz, ha megkérdezi, miért nincs nagyanyja?" Idővel elengedte a félelmeit. Neki nem kellett terápia.

A sors akarta így. Elvett és kárpótolt. Az unokád a babakocsiban van, az apja mellett, aki itt horgászik. Engem az apósom mentett meg. Az unokád nagyapja. Téged nem tudott. Nem vagy egyedül. Melletted egy fára rögzített fényképen női arc. Neki 1962-ben adtak életet 2007-ben dobta el. Úgy, mint te, csak te jóval korábban. A követ a Dunába hajítottam. Hallod? Csobbant. Mindörökké.